

NÛPELDA

Dilazad A.R.T

2. BASIM

ZaningeH Yayınları

NÛPELDA

Dilazad A.R.T

2. BASIM

2012
Zaningeh, İstanbul

Zanîngêh : 20

Türkçe : 12

Şiir : 08

NÜPELDA
Dilazad A.R.T

Editor:

Ridwan Xelil

Grafik & Tasarım:

Zanîngêh Media

Kapak Fotoğrafi:

Azra Zelal

Redaktör:

Nüpelda

Bilgi Uzmanı:

Gulîstan Azad

Baskı ve Cilt:

Zanîngêh Dijital

**İletişim, Öneri, Eleştiri ve
Destekleriniz için :**

Dilazad A.R.T :

0 505 235 53 24

dilazadart@gmail.com

dilazad.wordpress.com

Ridwan Xelil:

0 505 638 61 33

ridwanxelil@gmail.com

ridwanxelil.wordpress.com

Zanîngêh

zanîngêh@hotmail.com

zanîngêh.net

Kitap İndirme Adresi
zanîngêh.net

2. Basım
Zanîngêh

İstanbul, 2012

Kitabın tüm hakkı yazarında mahfuzdur. Yazarın yada Yayınevinin izni olmaksızın her hangi bir amaç için kullanılamaz, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

DILAZAD A.R.T

Kültür, sanat ve edebiyat alanında çalışmalar yapar. Yazı, şiir ve araştırmaları çeşitli dergilerde Türkçe ve Kürtçe yayımlandı. Zanîngeh Media bünyesinde kısa metrajlı film, belgesel ve klip çalışmaları yapmaktadır.

Ana dili Kürtçe dışında Türkçe ve İngilizce bilmektedir.

Yazarın Yayımlanmış Eserleri:

Kürtçe Eserler

- 1- Destana Evînê, 2010
- 2- Ramanên Azad, 2010
- 3- Tûrik, 2011
- 4- Winda, 2012

Kürtçe'ye Tercüme Eserler

- 1- Rîsala Aborîye, 2010
- 2- Wateyên 12 Suretên Qur'an a Pîroz, 2011

Türkçe Eserler

- 1- Nûpelda'ya Ağıt,(1. Baskı, İnsanca Yaşam Yayınları, 2001)
Nûpelda (2. Baskı, Zanîngeh Yayınları, 2012)
- 2- Taşa Yazı Yazmak, 2010
- 3- Kurşunlar Yürek Ağlattı, 2011
- 4- Yolcu, 2011
- 5- Şagird, 2012
- 6- Başkaldırı Şiirleri, 2012
- 7- Dijle'nin Çocukları, 2012
- 8- 35 Bomba Roboskî, 2012

İçindekiler

Dilazad A.R.T	5
Önsöz yerine	6
2. Baskı için	8
Nûpelda.....	14
Gidiyorum	24
Etibe	34
Bir umudun destanı.....	37
Zehra	43
Süveyda	47
Zîn	52
Karanfilim	56
Kilim.....	57
Gelinim	58
Sevgili	59
Gülistan	64
Ölümden yaşama	70
Toprak	72
Koçer kızı	73
Bu yürek ihaneti kaldırmaz.....	75
Gül	76
Bir şiirin olsun.....	80

*Bu Kitabı
Nüpelde'ya,
Ayra Zelal'e,
Zehra Dilşa'ye
Anne - Babama
Ve Halkıma
İthaf Ediyorum*

...

İkinci Baskı İçin

Bu kitabın I. baskısı İnsanca Yaşam Yayınları tarafından 2001 yılında "Hasretin Ağıtlar Yakılasıdır" üst isminin altında "Nûpelda'ya Ağıt" ismiyle yayınlandı. Kitap 2. baskı için gözden geçirilmiştir. Gerekli düzeltmelerin yanında kitabın ismi ve kitabın içindeki şiirlerin isimleri de değişmiştir. Şu dikkate alınmalıdır: Şiirler üzerinde hiç bir oynama olmamıştır. Yalnızca ilk baskıda yapılan yazım hataları düzeltilmiştir.

Kitabın basıldığı dönem koşulları göz önünde bulunularak bazı sansürlenmiş veya mecazi başka anlamlar yüklenmiş kelimeler özüne kavuşturulmuştur.

Bu durumu okuyucularımın dikkatine sunmayı bir gereklilik olarak gördüm.

Dilazad A. Ramadan T.
6 Kasım 2012
Mêrdîn

Önsöz Yerine

Yeter artık!
Barış için,
Kardeşlik için,
Tüm kalleşliklere, tüm kahpeliklere yeter...

Yıllarca kemiğe dayanan yaraların ve kanamaların kapanması için tek yürek, tek aşk ve şiir...

Şair; suskunlar ülkesinin bülbülüdür. Ağızlara ve yüreklerle kilit vurulduğu yerde bile gerçeği haykırandır.

Şiir; her şeyin kör kafeslerde zindan hayatı yaşadığı bir dünyada hürriyetin bir diğer adıdır. Şiir; Hak'tan ve halktan yana olmalı. Aşk kokmalı, yürek yakmalı ve hikmetler sunmalı hürriyete dair.

Gerçi dil yüreğin tercümanı olmaz. Yine de haykırabildiğim kadar çığlıklar atıyorum. Mezopotamya'nın terli coğrafyasında, toprağın ve yağmurun aşkıyla büyüdüm. Bu yüzden yeryüzüne sunduğumuz güller baharın tüm renklerini taşır. Newroz coşkusuyla açarız yüreğimizi sevgiye...

Şiirler yazdım hayata dair...

İçinde unutulmuş insanların çığlığı, isyanı, ağdı, türküsü, sevdası var. Halktan biriydim. Çünkü bu toprakların sütüyle büyüdüm. Ve halk adına yazmam gerekiyordu. Neticede yazdım... Hem de çığlık çığlığa...

Çünkü bu topraklar bana insan olma şerefini öğretti. Bende yürek sancısı çeken halkın acısıyla yandım. Yalancı gü-lüşlerle mutluluk fotoğraflarımızı çektiler. Oysa köz olmuştu bedenlerimiz acılardan, yokluklardan ve kahroluşlardan. Yine de binlerce umut besliyorduk koynumuzda sevgiden yana, yaşamaktan yana...

Maziye ekilmiş köklerin bir dalıym sadece. Ehmedê Xanî'nin maneviyatıyla yüklenmişim. Mem sevdasıyla aşık olmuşum Zîn'e... Annemin ağtılarıyla büyümüşüm. Zozan derelerinde akan özgürlük sularıyla susuzluğumu gidermişim.

Size kaval saldık, oynamadınız;

Ağıt yaktık, döüünmediniz.

"Hz. İsa"

NÛPELDA

I.

Kar fırtınaları sarmışken her yanı
Karanlık zifiri burcunda, şimşekler korku nöbetinde
Gaz lambası ışığında ısınır yürekler
Doğum sancısında bir kadın gebe
Yanı başında ihtiyar ebe
Doğacak bir umut beklenir her sancıda
Dışarıda üşür baba
Utanır sevdiğinin acısını paylaşmaya
Oysa içinde volkanlar patlar
Ve beklenen umut
Fırtınadan kalan sessizliği yırtarcasına
Masum bir bebek ağlayışı dolduruyordu
Ve Nûpelda kara bir günde merhaba diyordu,
Kapkara dünyanın kör gözüne.

II.

Ah Nûpelda, talihsiz çocuk
Doğdun, ülken ateşler içinde
Geceler korkuyu, gündüzler yasağı öğretiyordu
Ve büyüdün.
Çocuk yaşta adam çilesi çektiğin
Ayaz soğukluğu kızıla boyardı yanaklarını
Rüzgârlar alırdı saçlarını
Ve de tertemiz yarınlarını.
Kara önlük kara hayatın tacı
Yeşil lastiğin umudun rengini taşır köyden
Yamalıdır önlüğün, yamalıdır umutların
Gülünür sana, utanırsın
Oysa seni bahar kelekleri bile anlayamaz.
Okulda siyah, fabrikada mavi önlük
Tarlaların tuzlu terli kadını
Ekmeğin namus bekçisi
Seni sevmişim, seni yüreğimde saklamışım.

III.

Rüzgâr karanfil yavrusu saçlarını dağıtır
Bir zemheriye tutulur aşkın
Gülün diken acısı olur her an yaşamak
Ve rahmet yağmurlarına karışır yaşların
Yıkılan ev değil, bin gonca gül yürek
Vurulan, yolunu kaybetmiş serçe kuşu değil
Bin can, bin ağıttır.
Hangi kirli el dokunabilir ki sana
Kurşun sıkılsa bedenine
Utanır senden ateş, su, toprak
Bir başına ağıtsın yiğitlerin gönlünde
Bir başına sevdasin yüreklerde.

IV.

Baharın yedi rengi gelmiş ÷lkeme
Kızıl toprak yılların yorgunu
Hürriyet, bir kuş olur dağlarımda
Uçarken kanadından vurulan
Dayanmaz olur, çocuk yüreği taşır bu sineler
El vurmakla çürüdü bu dizler, bu umutlar
Sonra coğrafyam oldu alınlarımız
Derin hatlar, derin acılar
Ve derin ağlamalara yol oldu ceylan bakışımız.

V.

Ah Nûpelda, acıların büyüttüğü çocuk
Yüreğin mayın tarlası, yüreğin aşk yuvası
Ah Nûpelda ağıtlar yakılası
Dört bir yanında kan izleri
Dört bir yanında ihanet lekeleri
Soğuk namlu, kör zindan hatırası
Bu lalelerin sümbül sümbül açması
Yürek sancım, Nûpeldam
Seni bahar çiçekleri bile anlayamaz
Benim seni anladığım kadar.

VI.

Anadolu, kurak sahrada yitik sevdaların ocağı
Bir öfke kurbanı bu canlar
Bir serseri kurşun sıcaklığı bu kanlar
Hançer yarmış ki bu yüreği, ölümden öte
Yaşamak zor, yaşamak insancasına
Yaşamak ülkemde hürriyet çığlıkları
Kara topraklarda açlığı hissetmek
Ve ölen her insanın acısıyla toprağa ağlamak.

VII.

Ah Nûpelda sevdiğim
Dokundukça gözyaşlarına ağlamak tutar beni
Seni idam sehplarının kör gözüne vurur
Alnımı toprağa her koyuşta
Dört mevsim yedi iklimde buluşurduk.

Ah Nûpelda, köle pazarlarının umut satıcısı
Ve sen yaralı kuş
Bir gün seninde destanın söylenir
Bir gün umut şafağı senide sarar
Ve aydınlığa çıkar karanlık yolların.

VIII.

Keklik sürüsü avcı hattında
Ve ben şair, yüreği güvercin saflığında
Kahpelik yazmaz kitabımızda
Kaç defa vuruldukta
Vurmayı öğrenemedik kalleşçe sırtlardan.
Hep yarınlara umut ektik çorak topraklara
Sonra paylaşmayı öğrendik hüznüleri
Nûpelda'nın yanağındaki her gözyaşında.
Paylaşmayı öğrendik, kavga meydanlarında,
Seher vakti buyruk ölümleri,
Yaz sonrası kışları,
Kurşun sonrası sıcaklığı,
Yağmur sonrası ağlamayı...

IX.

Ah Nûpeldam, yürek belam
Sen ağlarken türküler ağlardı
Laleler, sümbüller, nergisler ağlardı.
Dudaklarında isyan Şiirleri
Dudaklarında lm Őerbeti
Ah Nûpelda, umudum, ülkemin kod adı
Kadınlar bilirim yreği kor ateş içinde,
BoŐ beŐiđe ağıt yakan.
Çocuklar bilirim umudu yarınların.
Dost bilirim giderken ağlayan.

Ah Nûpelda bir gün sende ağıtsız karŐılayacaksın sabahı
Fidanlarımız yeŐerecek
Yüz yıllık bir kavganın
Kanlı sokaklarında.

X.

Ah Nûpelda, sevdam, çocuklarımın annesi
Acıların büyüttüğü ana
Sevdam, künyemde yürek belam
İnan ki seni kimse anlayamaz
Benim seni anladığım kadar

Ah Nûpeldam bir parçam
Yüreğimdeki aşkın kod adı.

21.03.1998/04.05.2000 00:35

GİDİYORUM

I.

Gidiyorum,
Tren son kez ayrılık düdüğünü acı acı çalıyor
Biliyorum ayrılık vaktidir çalan her düdük
Her şeye veda etme zamanı
Yaşanan tüm yaşanmazlara
Adımlarım korkak, isteksiz
Her adımda bir pişmanlık doğar içime
Son defa geriye bakma hissi öylece oturdu yüreğime
Bakamadım,
Baksaydım, dayanamayıp ağlardım.
Gerçi bakmadan da ılık gözyaşları ıslattı yanaklarımı.

Biliyorum Şimdi el sallıyorlar ardımdan
Ve bir kova su döküyorlar yoluma.
Adımlarım o kadar yavaş ki
Kaplumbaĝa gelse, geçer beni
Ve her Şeye raĝmen karası gitmiŐ trendeyim.
Pencere kenarına oturup
Dayanamayıp dıŐarı baktım.
Dışarıda gözyaşı selleri,
Ayrılık aĝıtları,
Anne ırpınmaları,
Sevdaalı yürekler.
Sonradan gözlerim aradı bizimkileri
Aradım, gözler kan deryası
Güçlölkle durabiliyordu annem
Ve bir omuzuna yaslanmıştı babamın.

Sonra gözlerim aradı uzakları
Bir kolon dibinde,
Bir gonca gül ağlıyordu.
Yazması hafif örtüyordu yüzünü
Belli ki göz incilerini saklıyordu benden
Ve bende ondan saklanıyordum
Oysa ikimizde yalancısı olmuştuk avunmaların
Utanıp bakamadık birbirimize.

II.

İlk ray gıcirtısıyla başlar ayrılık
Şimdi herkes pencerelerden el sallıyor sevdiklerine
Ve sevdikleri el sallıyor gidecek sevenlerine
Yapamam dedim, yüzümü koridora çevirdim
Ama yürek bu
Son bir defa göresim geldi annemi
Tek nefeste pencereden çıkarıp başımı
İlk defa o kadar yüksek sesle bağırdım
Korkmadan, utanmadan
"Hoşça kal anne"
"Hoşça kal baba,
Hoşça kal ismi yüreğimde saklı sevdiğim"

Derken bir hüzündür çöktü içime,
Dayanamadım, herkes gibi bende ağladım.

İlk istasyonda hasret dağ gibi
Bilmiyorum, gidişim ihanet miydi?
Yoksa gitmem gereken yere mi gidiyordum?
Anlayamadım,
Gerçi anlasaydım bahar yine gelmeyecekti ÷lkeme
Hep kışını yaşayacaktım hayatın
Ve hep hazan mevsimi gibi dök÷l÷rd÷ yıllarım.

Bir ara dışarıya takıldı gözlerim
Her şey nasılda bir bir geride kalıyor
Nasılda giden bir daha geri dönmüyor
Dağlar, ovalar, nehirler, köprüler, tüneller...

III

Dalmışım, ılık bir rüzgârla kendimden geçmişim.
Rüyamda annemi gördüm.
Ağlıyordu garibim.
"Oğul gitme" diyordu.
"Bu dağların suyu olmasa
Köy şafağında duymazsan ezan sesini
Yıkılırsın yavrum.

Gitme,
Gidersen yıkılır,
Viran olur bülbülyuvası, eabil ocağı
Gitme oğul, varsın ölüm seni yurdunda bulsun
Varsın kurşunlar nazlı bedenini yararken,
Yaralarını ben sarayım.
Gitme oğul,
Bana bir gelin getir
Öpsün ellerimden
Yetmiş köy ötesi duysun halayınızı.

Gitme, ana yüreğidir dayanamaz,
En çok üç ay dayanır,
Sonra yıkılır, oğul”

Yaşlar deryasında buldum kendimi bir an
Ve doya doya öperken annemin sanatkâr ellerini
Duran tren uyandırdı beni,
Yanağımda hafiften bir ıslaklık.

IV

Artık dönüş yoktu
Anladım, sevdiklerime hoşça kal demenin vaktiydi
Hoşça kal anne
Biliyorum, en çok senin emeğin var bende
En çok sen seviyorsun beni
Ki mecburdun buna
Çünkü sen annesin
Ve anneler evlatlarını ölüm gibi severler
Hakkını helal et anne.

Hoşça kal baba
Affet, istediğin gibi olamadım.
Olamazdım da
Seni kırdıysam cahilliğime bağışla.

Hoşça kal ihanet nedir bilmez,
Çocukça oyunlarda bile hileye başvuramaz kardeşlerim.
Aşk olsun kardeşliğinize...
Hoşça kal sevdam,
İnan bu yürek bir an olsun unutmaz seni
Gönlün rahat olsun.

Hoşça kal köyüm, insanlarım
Hoşça kal Dijle,
Bilmem affeder misin beni
Bensiz yine deli deli akar mısın
Ya sen Fırat,
Hala taze gelinler mi yutacaksın?

Elveda Sipan,
Elveda Nisêbîn, Cizîra Botan
Ve Diyarêbekir
Yıllar sonra gelsem ayakta kalır mısınız hala?

Hoşça kal yurdum insanları
Nazlı gelinler, toy delikanlılar
Ve ırgatlar; pamukta, buğdayda...

Biliyorum,
Gittiğim yerde kara tren türküsü söylenmeyecek,
Ve gittiğim yerde ben kara trenleri beklemeyeceğim
Hiç gurbet türküsü dinlemeyeceğim...

Yazarsam
Bir anneme
Bir de sevdama yazarım
O da adressiz.

Bilmiyorum, gidişim ihanet miydi?
Yoksa gitmem gereken yere mi gidiyordum.

15.10.2001

ETİBE

-Savaş mağduru çocuklara-

Hayınsı pusularda doğdun,
Karanlıktı şafaklar,
Başak sümbülsüz,
Ve yalnız acı vardı,
Senden yana.

Ellerin minnacık.
Ekmek kokusuna hasret.
Ve demirden sert
Ekmeği koparırcasına.
Açlık senden yana.
Ölüm kokarken nefesin,
Sen yine de gülümsüyorsun hayata.

Umutlarını yüklemişsin yüreğine,
Yüreğin bir ağlıktan perişan,
Bir çıplaklıktan.
Bir de üstüne namus yazılmış...
Hicret yollarında, yaralı çıplak ayakların,
Kanar, hafiften bir acı duyar toprak,
Ve dağ gözyaşını tutamaz,
Sen ağlarsın,
Dünyalar yıkılır başıma,
Bir utanmazlık tutar yüzüm,
Kızıl olur en koyu tonda ihanetin.

Mülteci kampların,
Ve sürgün diyarların güzel kızı,
Etibe, on yaşında,
On bin yıl gibi yorgun,
Ve on bin yıl gibi hala dimdik ayakta...

Emeğin ucuz simsarların elinde,
Karın tokluğuna, tuğla fabrikalarında,
Tezgâhlarda geçer ansızın sevinmelerin.
Sen, kanla yoğrulmuş toprakların,
Ve üstüne bombalar yağın umutların küçük kızı,
Etibe, on yaşında, umutları benden yaşlı,
Ve yüreği,
Ve yaşamayı,
En çok Sen hak ediyorsun.
Yorgunlukların küçük kızı Etibe.

02.11.2001

BİR UMUDUN DESTANI

I

Sular akıyordu özgürce ırmaklara
Kuşlar hürdü, yağmur delice yağıyordu
İnsanlık suskun, köyler yağma
Ateşler barutlara karışır
Yürekler bir ocak gibi sönüyordu
Tek kurşunla üç umut, üç sevda ölüyordu
Ve bir annenin feryadı dağları eritiyordu.

Işıklarımız sönük, sürümüz suskun
Bir köpek havlaması bölerdi gece sessizliğini
Ve namlular çevrilmişti üstümüze
Karabasan geceler kâbusla sabahlanırdı
Annemize sarılırken ay ışığında.

Kan akıyordu dereler boyu
Çığlıklar sessiz, sahipsiz
Bir korku sarmış her yanı
Sönüyordu namuslar, umutlar
Önümüze isyan, önümüze aşkımız çıkıyordu.

Ocağımız delik, cebimiz delik
Ama yüreklerimiz dikiliydi, yamalıydı
Demir parmaklıklara hatıra gözyaşlarımız
Dövünmelerimiz insanlık ayıbı sınır boylarında
Ve aşka geliyordu namus gününde yüreğimiz
Bir ceylanın bakışında, bir mecnunun gözlerinde.

II.

Dayım
Geceleri yıldızlar saydığımız
Sokaklarda gülüp oynadığımız
Güreşirken bana hep yenilen dayım...
On sekizinde bir delikanlı
Henüz yüreği çocuk yani
Bir dağ gibi sağlam
Ve de deli yürekli bir sevdalı.

Ağıtların duyulmadığı barut kokulu bir nisan gününde
İsyan gülü açtı.
Kayıp oldu, aranmaz oldu
Ardı sıra gözü yaşlı bir yürek.
Ne destanlar söylendi adına nede türküler
Çünkü sen bilinmezlerin adamıydın.

Oy yaralı tavşana acıyan dayım
Bilmem ki nasıl sığa bildin ölümlere
Henüz ciwandın henüz azad gülü
Pusular nasıl vurdu seni.
Kanlı gömleğin kayıp sen kayıpsın
Özlemlerde kartal, pusularda can
Zulme karşı yürek dayım
Oy sınırların kaçakçısı
Bilmem ki sana nasıl destanlar söylesem.

III

Ölüm gözlerinde ölüyordu
Bedeninde kurşunlar.
Seni son gördüğümde bir volkan patlamasıydı yüreğin
Ve bir yıldız gibi kaydın aramızdan
Güneşe inat parlıyordu sevdan
Giderken bile, güle biliyordun umutla
Dayım...
Bilinmezlerin destansı adamı.

IV

Yağmurlar yağar durur
Satılır umutlarımız, tarihimiz
Şimdi şehirlerin varoşuyuz
Ekmek kuyruklarının garip dilencisiyiz artık
Güldeste güvercinleri uçmaz oldu
Yıkılıyor üst üste koyduğumuz taşlar, töreler
Yıkılıyor destanlar, yıkılıyor dev gibi adamlar.

Oy hürriyetin masum çocuğu
Şimdi ağlıyoruz yanı başımızda ki yıkık köyümüze
Şimdi yüreklerimiz dağlı
Ve ölüme gidiyor her anımız.

Dayım on sekizinde dağ gibi adam
Dayım bilinmezlerin çekilmezlerin gözyaşı.

29.12.1998 / Salı

ZEHRA

Ay en parlak anında gecenin
Karanlıkları yırtarcasına isyan dolu
Ölüm haberleri sinmiş her köşeye
Kayıp bir yıldızın en parlak anında.

Sen gittin ya Zehra
Sen kavuştun ya sevdana
Dünya mayın olsa, patlasa ne fayda
Sen tüm ölümlülerin ölümsüz yüzü
Sen alında imanın nuru
Terk edildin, kör kuyularda Yusuf misali
Vuruldun zindanlarda
Sevdin en büyük aşkla
Giderken bize yaşama şerefini öğrettin.

Sen gittin ya Zehra!
Ardın sıra binlerce umut yüklü yürek
Yüreklerde senin için dualar
Gittin, yalnızlık dehlizlerinde bensiz
Gittin, sana yazdığım onca mektuptan habersiz
Her bakışın yıldızın yarısı.
Sen öğrettin bana çoban yıldızının şafağını
Siperlerde kurşunlara gül sunmayı
Dostluğun namlunun ucunda yaşamak olduğunu
Sen öğrettin bize ölüme giderken gülümsemeyi.

Zehra umuduydun sen yanık ocakların
Zorunlu göçlerin patikasında alın teriydin
En çok sen kahroluyordun
En çok sen ağlıyordun viran bülbül yuvasına.
Ne yaşamanın
Ne de ölümün her anı
Unutturmadı seni bana
Oysa yıldızları, dağları,
Ve türküleri unuttum, sen gittiğinden beri.

Şehirlerin en kuytu köşesine sinmiş kokun
Hangi çıkmaz sokağa girsem senden bir parça
Hangi annenin şefkatine dokunsam
Ve hangi talan mevsimine sorsam seni
Sen gözyaşı olup akarsın yanaklardan.

Zehra can evimin umudu,
Rüzgârsız hayatın fırtınası
Nerde simit satan bir çocuk görsem
Nerde hayata kara çalan bir boyacıya rastlasam
Seni sensiz yaşıyorum.

Zehra derin uykuların güzel melikesi,
Gönül sarayımın şehla bakışlı ecesi
Sen ülkemiz yarınında doğacak güneş
Seher vakti ezanlarımızın Nur yüzlüsü
Hüzün mevsimi soldursa da yapraklarını
Sen her bahar yeniden doğarsın kışlardan sonra.

Kara topraklar seni aldı ya Zehra
Baharlarda yanı başında açan gül olayım.
Yağmursuz kalsın toprağımız,
Ülkem insanın alın teriyle,
Annelerin bereketli gözyaşlarıyla açarız inadına,
Her baharın yirmi bir martında...

10.12.2000

SÜVEYDA

-Üniversite kapılarında ağlayan yüreklere-

Yağmur yavaşça iner saçlarıma,
Islanırım, bitmek bilmeyen yolun her adımında
Vurgunlardan kalma sessizlik içinde şehir
Isınır garipler kor ateşin çevresinde
Baktıkça, ağlamak tutar beni
Gittikçe, gözlerim gerilerde kalır
Sonra yaşlarım yağmura eş tutulur
Sonra hasretin tükenişi olurum kilitli kapılarda.

Bir yağmura ağlarım, bir Süveyda'ya
Süveyda, körpe yürek
Süveyda, hayatın bir yanı
Kıyamam gözlerine bakmaya
Yürek dayanmaz masumiyetine
Dokunamam saçlarına, utanırım
Bırak ıslansın yanakların, ıslansın hayatın
Kör yüreklere namusu öğretsin üşümelerin.

Süveydam, ağlama
En zor anlarında imtihanın
Bataklık gülleri dikensiz olmalı.
Bakma sen onursuza,
Bir kasırga almışsa hayallerini
Yanaklarına vurmuşsa kum taneleri

Süveydam, ağlama
Sen karanlıklarda dolunay
Sen kayıp hazinelerimin yırtık haritası
En yakınlarında iken
Sen en uzağında oluyordun.
Kül misali ateşlerde
Dertlerimi anlatamadım sana.
Ve dertlerini anlayamadım.
Oysa ne soğuklara yakalanmışsın
Ancak ağlamak tutarken beni, anlayabildim seni.

Süveydam, ağlama
Beyazlar içinde kardelen gülü hayali
Coşkulu bir rüyadır seninle gülmek
Oysa ağır bir kefendir seni sevmek.
Süveydam zoraki gülüşlerin insanı,
İçin ızdırap kazanı.
İçin benden bir parça.
Bir gül olmadım saçlarına takılacak,
Bir kolye olmadım boynunu süsleyecek,
Ağlama duvarın olmadım, acılarını paylaşacağın.

Süveydam, ağlama
Yarınlarımın sevdalısı.
Adam olmak günü geldi
Kelepçeler susturamaz bu çığlığı
Bu zulüm yalnız sana değil
Gökler rahmet yoksunu,
Yer kahrından çatlak,
Su, gurbet diyarının en uzağında
Biter, bitecek bu hüzün deryası
Ve güller açacak bataklıklarda dikensiz.

Süveydam, savursalar seni uzaklara,
Uğurlasalar Fatıhasız toprağa,
Yeni Süveydalar yetişecek
Sensizliğin ertesi anında

Süveydam, ağlama
Gözyaşların boğar oldu bizleri
Utanır oldum bu aşktan
Ağladıkça yüreğime kan damlıyor.

Süveydam, ağlama!
Ağlama gözbebeğim!

12.12.2000

ZÎN

- Kayıp Ülkeme -

I

Zap suyu en hırçın mevsiminde
Alır insanı
Sınırları aşı aşı
Bir yandan kayıp ülkem
Bir yandan kayıp insanlık akar
Tarih derelerinde Zap'a inat.

Bu dağlar böyle aşkı bir defa gördü
Bu su kenarı, bir defa kavuşturdu sevenleri
Sanır mısın ki tükenir sevdalar?
Yıkılır mı sandın dağ olmuş yürekleri...?

Cizîrê ay çağının garip bülbülü
Unutulmuş Mem, unutulmuş Zîn
Bir yangına kurban gitti Xanîler
Anka kuşu, ateşler içinde kıvrandır oldu
Oysa ateşin bir parçasıydı
Ve ateşle imtihan ediliyordu taze güller.

II

Ayrılık meltemleri eserken Botan diyarında
Acılar kurşun diye işlenir yüreklere
Zîn sevdasız kalır,
Bir başına orta yerde
Kavga dağlara sıçramış
Bir gelin halayı gibi düğünlü,
Yıllardır gözyaşlarıyla sular Botanı Zîn
Ve isyan yüklüdür gözyaşı
Vurulmuş Zîn, paramparça yürek
Kış gülleri süsler saçının her telini
Zîn, bir memesi Dijle, bir memesi Fırat
Akar kan dolu, akar ağıt yüklü
Aç bebeleri doyurur,
Aç kurtlar sofrasında...

III

Berfîn dağlarında
Zîn körpe dalında, başak başak
Duvar dibi söylenceleri gibi saf
Uçurumlarda geçer hayatlar
Ve ben sevdalanırım Zîn'e
Kıskanır Mecnun çöllerinde
Ve Leylasız kalır Zîn'i görünce.

13.12.2000

KARANFİLİM

Karanfilim!
Uğruna kavgalara girdiğim
Uğruna ölümlere koştuğum
Koklamaya kıyamadığım
Dokunmaya utandığım.

Kıtlık kıranda sevdam
Utangaç,
Kış sonrası bahar
Ve güzellikler ikliminde terk etti beni
Ele salmış kokusunu,
Şimdi yalnız
Şimdi kokusunda mahrum

01.01.2001

KILİM

Nazlı bacım
Umudunu işler ilik ilik kilime
Kilim,
Ağıt ve çığıktır annelerin
Ve gözyaşdır işlenen desen
Kilim türküsüdür kadınların
Ve sevdasıdır,
Ciwan yavrusudur, hayatıdır umudun.

20.04.2001

GELİNİM

Beyaz gelinliğin süslesin
Kızıla boyalı toprağımı
Bir zakkum çiçeği açıldı bağımızda
Ve sen kara toprağın yaralısydın.
Ne zor oluyor yaşamak bir bilsen gelinim!
Dört yanım uçurum
Dört yanım yağmura hasret.
Yanık buğday tarlası

Gelinim,
Başaklarım, sarı saçlarını kıskandırır
Şimdi kül renginde
Ve açlık kokuyor her nefeste.

Zamansız bir yağmurda
Kayboluyordu yaşlarımız.

15.02.2001

SEVGİLİ

-ya seni sevmek vatana ihânetse-
“ Sevdalar taşa işlenmeli”

I

Yalnızlık nöbetleri sessizlik zulûmatında
Sıcak bir ekmek kokusu gibi hasretin
Hasretin iki nefes arası,
Yayılr geceye vurgunlar cehenneminde.
Bir dosta bir dağa emanet kalır sırtım.

En aydınlık anında battı güneşim
Aysız kaldı gecelerim
Üşümelerde ateşsiz,
Ateşlerde susuz,
Bir yangın ki hayatım
Ölümün diğer adı...
Ateş çemberinde
Ülkem paslı kurşun acısı
Yıpranmış hayatların tutturulmuş ağrısı
Bir su deryasıdır varlığın,
Yokluğun damla olsa ölüm sebebim.

Saçların buğday sarısı
Hafif, burmalı
Menevşe kokulu
Ve güneşin bir parçası
Seni seviyorum demeye korkuyorum Sevgili
Ya seni sevmek vatana ihanetse

II

Yiğitlik sığ derelerde boğulmakta değil
Gam yemem kurşundan ölmeye.
Aşkım rüzgâr olsa boran suskun.
Küçük bir tepe olsa dağlar utangaç
Bir narin gül olsa, gülistan kıskanır.
Sen kızıl dikenler arasında yeşil gülüm
Gözlerin sevda yeşili,
Gölgesi, İrem bahçesi
Ve keklik bakışlı.

Bir gece yarısı karabasanları,
Yarı yolda bırakır sevenleri,
Biliyorum gitmek zorundasın
Mutluluk yağmurunu
Başka bulutlarda arayacaksın
Ve hep gülerken ağlayacaksın.

Biliyorsun ıldırasıya seviyorum
Ama korkuyorum Sevgili
Ya seni sevmek vatana ihanetse
Ya seni sevmek halkıma ihanetse.

Yüzün ay beyazı,
Saf, temiz
Sudan alma rengini
Ürkek,
Garip, gamzeli
Ve kara benli...

III

Nazlı sevdam,
Kırık çocuk kalplim
Henüz dudak değmemiş ay yüzlüm.
Yırtıldıkça dikilir umutlar
Ve battıkça karaya vurur çığlıklar.
Karşımda korlar içinde halkım
Seni seviyorum
Ama taşa işlenmeli sevdalar
Yıllar geçtikçe pahalımalı
Ve kıymetlendikçe sevimli
Sen bin yıllardan kalma sevdam.

Tenin toprağın rengi
Ateşten,
Ve yıldızlardan örölmüş çeperin
Ve isyandır varlığın
Ve yaşamaktır sana sevdalanmak
Ama yangınlar içinde bin umut.
Gerçi seni seviyorum
Ama korkuyorum
Ya seni sevmek vatana ihanetse...
Ya seni sevmek halkıma ihanetse...
12.06.2001

GÜLİSTAN

“Barış ’ a;

Kayıplara karıştın bir gün ansızın
Gittin, yıllar oldu hala ilk günkü gibi sızın.”

Karanlıklar pusuya durur,
Yangınlar içinde kalır umutlar,
Bir seher beklenir,
Yeni filizlenmelerin
Yeni çocuk gülümseyişlerin...

Kış talan mevsimi,
Garip ocak dinlemez,
Dinlemez, sobasız kutsuz viraneyi.
Yaşlar dua niyetine akar yanaklara
Her şey, bir sabah şafağını bekler
Her şey bir şey bekler
Üşüyen çocuk,
Ağlayan anne, baba
Rahmete hasret toprak,
Ve toprakta gizlenen Gül...

Geç olsa da yeşerdin
Bıktırdıysan da hayattan, doğdun
Ölüm ipi sallanırken boynumuzda
Çatlatırcasına toprağı deldin.
Hoş geldin safa geldin,
Buruk insanların özlemi,
Ateşle sınanan yüreklerin sevdası
Hoş geldin, ateş kırmızısı Gül!

Bak viran bıraktığın
Yüreği kor ateş içinde Bülbül
Küskün,
Boynu bükük, alaca bakışlı...
Lal olmuş sessizliğin her anında
Şimdi suskun,
Şimdi yaralı,
Ve dokunsan cehennem acısı...
Oysa ne gazeller okurdu sevda ikliminde.

Ah Bülbül bir konuşabilsen
Gl sensizlik acısı ile vurmasan
Gl ağlıyorsun ya şimdi
Nafile!
Bu ihanet ızdırabıdır,
Ölüm sekaratıdır Blbln tş.

Bak Gülüm!
Yılanlar akrepler türemiş
Dost canlısı postunda...
Muhabbet yuvamız bir ihanet kurbanı
Bilsen kaç kahpenin izi kalmış
Kan lekeli
Pişmanlık gözyaşı ukuru
Ve zevklerin sofrası
Ve kadehlere tutuşturulan şaraptır suyum.
Bahen talan vurgun
Dönmüş "Kimler geldi kimler geçti" kabristanına.

Bak Gülüm!
Garip garip öter hasretinden Bülbül
Kör sağır oluvermiş her yer
Ölüm kasideleri okur, ferman yazıcıları
Gülistan tarumar,
İki gözlü akrepler şah sultan tahtında.
Ben dağ gibi adam
Bir kemik bir et kaldım hasretinden.

Her şey ne güzel düşünirdi,
Her şey nasılda bir anda yok olup gitti
Yar gitti,
Dost gitti,
Sen gittin,
Şimdi sıra bende
Bilirsin kader torpil bilmez
Sıra ertelemek.

Bak Gülüm!
Şimdi ben ağlıyorum
Güle biliyorsan birazda sen gül...

24.02.2001

ÖLÜMDEN YAŞAMA

Ey ölüm
Bir fırtına gibi dikenler arasında
Bir gülü kopardın, savurdun
Dikenler açtırdın acımıza
Gidenlerin ardından
Ağladık, yağmurları kışkandıracak kadar
Denizleri utandıracak kadar.

Karlar dağlara düşüyordu, ocağımız üşüyordu
Yetimlerin sofrasında yürek ateşi yanıyordu
Ölüm soğukluğu sarmışken nice bedeni

Ey ölüm kastın mı var yiğide
Bir gün ansızın,
Yaz kasırgası gibi estin üstümüze
Geride gözyaşı, geride yürek acısı
Ve elli ekmek tutmaz on yetim fidan, on tomurcuk
Birde ölüme meydan okuyan
Ağladıkça can ağlayan, gözleri kül renkli bir ana.

Su gibi ak, hayat çiçeği gibi pak
Bir sevda yüzüydü, ağlattın bizi
Mademki geleceksin bir gün ölüm
En körpe basamağında hayatın
Alma bizi, alma şimdi
Bir fırtınaya tutulsun önce sevdamız.

22.02.1999

TOPRAK

Sen, acıların

Ve isyanların annesi

Toprak

Hala asi çocuklar mı doğuruyorsun?

Yoksa sus payını sokak fahişeleriyle yiyen insanlar mı?

01.11.2001

KOÇER KIZI

- Yüreğimdeki Koçer Kızına -

Yılların nasıl geçtiğini,
Göçüp gittiği yollardan bilirdi.
Dağların hürriyet kokan yamaçlarında
Baharın güzelliğini koynunda saklardı Koçer kızı.
Yeşil ova,
Mavi su,
Kıtlık kokan yorgun yıllar,
Bir Berîvan'ın sarkacına damlardı.

Koçer Kızı yığitti, korku bilmezdi
Deli sevdalıydı,
Sürüleri otlatırken
Yaylalara ağıtlar yakardı
Taşları coşkuya getiren sesiyle
Karalar giymiş yüreklere umut serperdi.

Bir bakışı dünyaya değerdı,
Öyle masum öyle ürkek bakardı ki...
Binlerce gönül olsa dayanmazdı Koçer Kızı'na

Bir çoban kavalında yitirdik Koçer Kızını
Ağıtsız yolladık bu diyardan
Ölürken mutluluğun gülümseyen yüzüyle
Sanki ölüme değil, düğüne gidiyordu.

Ah Koçer Kızı
Sen gittin gideli,
Dağlar küskün bize
Ve güller ağlayarak açar,
Her bahar zozanlarda...

02.07.1998/Perşembe

BU YÜREK İHANETİ KALDIRMAZ

Solgun bir gül yaprağına döndüm
Ne zamandan beridir yokuş aşağı iner ceylanlar
Ve sabahın seherinde ötmez oldu horozlar
Bir suskunluk var senden yana ey sevgili
Gel, sına bu yüreği
İnan ki ey sevgili
Bu yürek ihaneti kaldırmaz.

Kaç şair gördüm ihanet sembolü
Ve katı yürekli
Şair namus yazar
Namus bilir sevgiliye adanan her anı
Sınama bu yüreği, ey sevgili
Yüz üstü bırakıp gitmek yakışmaz sana
Hele ardından umutları söndürmek...
Hayat ışığımın son aydınlığın alıp gitme
Bu yürek ihaneti kaldırmaz sevgili.

21.03.2001

GÜL

Sen yeşermezden evvel, Ey Gül!
Kuraktı, çoraktı her yanımız
Rahmetsizdi, yağmursuzdu bağ, bahçemiz
Karanlıktı dolunaylı gecemiz
Göz görmüyordu,
Kulak sağır,
Yürek prangalı...

Sen yeşermezden evvel Ey Gül,
Ölüm bir oyun gibi yanı başımızda
Hicrandı günler,
Deryalar insan avcısı,
Nehirler canlar pahası akardı.
Ve ağaçlar korkardı meyve vermeye
Dalından alınırdı en nazenin laleler
Ve anne kucağından koparılırdı yavrular
Ceylanlar ağıtlara durmuştu...

Sen yeşermezden evvel Ey Gül,
Kadın sofraların mezesi
Kadın ölümün diğ er adı
K le pazarlarında, can pazarlarında
Umut dolu y reklerdi satılan.
Ve anne g zyaşıydı.
Buruk, yaralı g vercinler
Ve insanlık seni bekliyordu bir zaman
Sen yeşermezden evvel Ey G l...

Bir gece vakti.
Her Şey uykudaydı.
Bir melekler uyanıktı.
Her yer zifiri,
Bir senin yerin aydınlık.
Yeşerdin Ey G l, yeşerdin...

Müjdeler olsun, müjdeler verdin
Mahmurlu gözlere sabah şafağını verdin
Koklamaya doyamadı insanlık,
Doyamadı sana Ey Gül
Diken tarlalarımıza
Gülistan oldun, bostan oldun
Senin gölgede bulduk rahat
Ve senin hürmetine
Kansız aktı dereler, deryalar
Senin hürmetine
Söndü, sönülmez denilen ateşler Ey Gül.

Yeşerdin Ey Gül
Sevinç gözyaşındır akan
Aksın uğruna
Arınsın yılların çirkefliğinden
Senden yana açılsın duaya duran eller
Ve ağlasın yıllar boyu günahlarımız.

Kışta geldin Ey Gül
Baharı yaşatıp gittin.
Ve senden sonra
Gece mateminde geçiyor zamanlar...

17.10.2001

BİR ŞİİRİN OLSUN

Oy viran yurdumun masum karanfili
Bir Şiirin olsun,
Ateşten alevler içinde serin havalar estiren,
Ölüm bir bıçak gibi yararken bedenini
Ruhun gülistan olsun.
Zulüm, sürgün öfke kusarken hayatına
Gülümsemeyi unutturmasın.
Ara sıra isyanlar yüklendiğinde
Bir yol kenarında, su boylarında, gölge altında
Seni mutluluğa götüreren bir Şiirin olsun.

Bir Şiirin olsun,
Tüm kahpeliğine rağmen insanların
Bir Şiirin olsun
Yaşama zilletini, ölüm izzetine dönüştüren.

Vurulup, yıkılırken umutların
Batmakta iken geleceklerin,
Seni hürriyete götüreren bir Şiirin olsun yüreğinde.

Şiirler yazdım hayata dair...
Bazen Nûpelda'nın yûreği oldum,
Hürriyetin zirvelerinde yaşadım aşkı.
Dijle'nin çocuklarıyla ağladım duyulmayan çığlıklarda.
Zîn sevdalısı oldum, Gül'ler sundum Mem'siz Botan'a...
Bazen yalancı törelerin kurbanı oldum,
Vuruldum en onulmaz dertler içinde.
Zehra'nın çığlığı oldum. Onuruyla oynanan bir gençliğin...
Bazen bir baba gücüne sığındım.
Bir annenin gözyaşıyla ağladım, kan deryası yüreklerde.
Bir destan oldum açlığın, çıplaklığın, yokluğun içinde.
Sürgünler yaşadım sonra...

Bazen yolcu oldum meçhullerde,
Irgat oldum, işçi pazarında umut sattım,
Çilekeş kadınların ekmek kavgası yürekten vurdu beni.
Bazen savaş çocuklarının,
Körpe bedenine saplanan kurşunu bedeninde buldum.
Koçer kızının sabrıyla meydan okudum yıllara.
Bir gelinin mutluluk serabı oldum.
Kurşunlar yüreğimde pas tuttu,
Adına hasret denildi,
Adına yaşamak denildi.
Şiirler yazdım hayata dair,
Bir ağıt oldum...
Dayanamadım, ağladım... ağladım...

Şiirler yazdım hayata dair...
Bazen Nûpelda'nın yüreği oldum,
Hürriyetin zirvelerinde yaşadım aşkı.
Dijle'nin çocuklarıyla ağladım duyulmayan çığlıklarda.
Zîn sevdalısı oldum, Gül'ler sundum Mem'siz Botan'a...
Bazen yalancı törelerin kurbanı oldum,
Vuruldum en onulmaz dertler içinde.
Zehra'nın çığlığı oldum. Onuruyla oynanan bir gençliğin...
Bazen bir baba gücüne sığındım.
Bir annenin gözyaşıyla ağladım, kan deryası yüreklerde.
Bir destan oldum açlığın, çıplaklığın, yokluğun içinde.
Sürgünler yaşadım sonra...